

Skattereformen i Danmark

As Ole Bjørn, verksam vid handelshögskolan i Aarhus, Danmark

1. Skattereformens hovedstruktur

Med virkning for indkomståret 1987 er der i Danmark efter mange års politiske drøftelser gennemført omfattende ændringer i det skatteretlige regelsystem. Reformen er gennemført gennem en aftale mellem den borgerlige regering, socialdemokratiet og det radikale venstre med det overordnede sigte

- at modvikre skattetænkning
- at fremme den private opsparing
- at sænke marginalskatten
- at forbedre børnefamiliernes vilkår og
- at tilvejebringe en mere rimelig fordeling af skattebyrderne, således at man tilgodoser personer med ringe skatteevne.

Udover vedtagelsen om at yde et betydeligt tilskud til familier med børn (kr 5 000 pr barn under 18 år skattefrit årligt), begrænsede saneringer i fradragsreglerne samt en skærpet beskatning af kursavancer og fonde og foreninger, er skattereformen i overvejende grad en skattebergningsreform.

Dette er gennemført ved omfattende ændringer i reglerne for beregning af skatten for personer, og i tilslutning hertil er vedtaget "lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende" (virksomhedsskatteloven), der i såvel skattepolitisk som strukturel henseende er den største nyskabelse.

Redaktionen har bedt mig redegøre for hovedprinciperne i skattereformen, der formentlig også kan have interesse for en svensk læserkreds. De skattepolitiske problemer og — drøftelser frembyder i disse år mange fælles træk i de nordiske lande.

2. Grundprincipperne i personbeskatningen.

Foruden at opgøre den skattepligtige indkomst efter stort set uændrede regler, skal personer fremover opgøre deres personlige indkomst og deres kapital-

indkomst, paragraf 2 i lov nr 151 af 19 marts 1986 om indkomstskat og formueskat for personer m v (personskatteloven).

Kapitalindkomst, der udtømmende er defineret i paragraf 4, omfatter navnlig renteindtægter og -udgifter, skattepligtige kursgevinster og -tab, aktieudbytter og den hertil knyttede skattegodtgørelse, skattepligtige aktieavancer, der er almindelig indkomst, indtægt ved skibsbinnedring, kapitalafkast af selvstændig erhvervsvirksomhed, over- eller underskud af ejerboliger samt rentekorrektion efter virksomhedsskatteloven.

Al anden indkomst er personlig indkomst, der navnlig omfatter erhvervsindkomst, lønindkomst samt pensionsindkomst.

Kapitalindkomsten opgøres netto, og et evt underskud hos den ene ægtefælle fragår i evt positiv kapitalindkomst hos den anden ægtefælle, paragraf 8.

Medens samtlige fradragsberettigede udgifter fortsat fragår ved opgørelse af den skattepligtige indkomst, kan der ved opgørelsen af den personlige indkomst alene foretages de fradrag, der udtømmende er opregnet i lovens paragraf 3, d v s samtlige egentlige erhvervsfradrag, men kun for selvstændige erhvervsdrivende samt pensionsfradrag for såvel lønmodtagere som erhvervsdrivende. Også for selvstændige erhvervsdrivende gælder det altså, at kapitaludgifter, det vil navnlig sige renteudgifter og fradragsberettigede kurstab, ikke kan fragå ved opgørelsen af den personlige indkomst, uanset om disse udgifter har karakter af egentlige driftsomkostninger.

Til afløsning af det hidtidige lønmodtagerfradrag er der indført et nyt standardfradrag på 3 % af den personlige indkomst, dog maksimalt 3 200 kr. Beregningsgrundlaget er således elene den personlige indkomst, medens fradrag foretages alene i den skattepligtige indkomst.

Bortset fra fradrag for befodringsudgifter, faglige kontingenter og arbejdsløshedsforsikring foretages der nu en beskæring af lønmodtagernes fradrag, således at udgifter i forbindelse med det indtægtgivende arbejde kun kan fradrages i den udstrækning, de overstiger 3 000 kr.

Sondringen mellem skattepligtig indkomst og personlig indkomst har betydet, at man har været nødsaget til at udvikle komplicerede regler for de situationer, hvor den skattepligtige har underskud i enten den personlige indkomst eller den skattepligtige indkomst, evt i begge indkomstarter. Der opereres nu med separate underskudsfræmførselsregler for att sikre, at skatteværdien af underskuddet svarer til beskatning af den modsvarende indkomst, lovens paragraf 13.

Skatten beregnes herefter med 22 % i statsskat samt kommunal-, amtskommunal- og kirkeskat, ialt i gennemsnit ca 51 % af en skattepligtige indkomst, paragraf 6.

Herfra fragår skatteværdien af personfradraget, der er forskelligt for hen-

holdsvis stats- og kommuneskatten, men som gennemsnit ialt udgør ca 12 000 kr.

Af den personlige indkomst, der overstiger et bundfradrag på 200 000 kr, beregnes en tillægsskat med 12 %, paragraf 7.

Af den personlige indkomst plus en evt positiv kapitalindkomst beregnes yderligere en tillægsskat på 6 % af det beløb, der overstiger et bundfradrag på 130 000 kr. Kan en ægtefælle ikke selv udnytte bundgrænsen på kr 130 000, overføres det uudnyttede beløb til den anden ægtefælle, paragraf 8.

Der gælder fortsat efter paragraf 19, at ingen del af indkomsten må indkomstbeskattes med mere end 68 %. Er de samlede skatteprocenter højere på grund af de kommunale skatter, gives der et modsvarende nedslag i stats skatten.

Med denne struktur realiseres de hovedformål med skatteberegningen for personer, der er aftalt ved skattereformen:

For det første beskattes kapitalindkomst lempeligere end personlig indkomst, fordi kapitalindkomst aldrig rammes af 12 %-tillægsskatten. Dette til sigter at fremme opsparingslysten.

For det andet begrænses skatteværdien af renteudgifter og andre kapitaludgifter, fordi en samlet negativ kapitalindkomst ikke kan nedsætte grundlaget for beregning af 6 %-tillægsskatten. Herved tilsigtes at lægge en dæmper på gældsætningslysten.

For det tredje vil alle fradrag, der ikke kan fragå i den personlige indkomst, kun få en skatteværdi, der svarer til beskatning af den skattepligtige indkomst, dvs ca 51 % Herved tilsigtes at hæmme 'fradragshamstringen'.

Oversigtsmæssigt kan personskattesystemet illustreres således:

Personlig indkomst	Skattepligtig indkomst	Kapitalindkomst
Personlig indkomst, dvs al indkomst, der ikke er kapitalindkomst.	Alle skattepligtige indtægter.	Personlig nettoindkomst uden bundfradrag + Kapitalindkomst netto
Heri fragår	Heri fragår	— bundfradrag for 130 000
1. Pensionsfradrag.	Alle fradragsberettigede udgifter.	— evt bundfradrag overført fra ægtefælle.

Personlig indkomst	Skattepligtig indkomst	Kapital- indkomst
2. Erhvervsudgifter for selvstændige er- hvervsdrivende bort- set fra renter og an- dre kapitaludgifter.		
3. Bundfradrag kr 200 000		
tillægsskat 12 % heraf	Ca 51 % — skatteværdi af per- sonfradrag.	6 % tillægsskat.

Et eksempel på en indkomstopgørelse efter reformen er vist i bilag 1, medens den tilsvarende skatteberegning fremgår af bilag 2.

Loven indeholder visse overgangsregler, der stort set over en 6 års periode afdæmper virkningerne af de nye regler. Overgangsreglerne antages kun at omfatte ca 15 % af de skattepligtige.

3. Virksomhedsskatteloven.

3.1. Lovens baggrund, formål og struktur

Som nævnt ovenfor kan selvstændige erhvervsdrivende, hvis indkomst beskattes som personlig indkomst, ikke ved opgørelsen af denne fratække erhversmæssige renteudgifter og fradragsberettigede kurstab. Det vil betyde, at selvstændige erhvervsdrivende med betydelige renteudgifter m v vil kunne få en betragtelig skattestigning. Forestiller man sig en erhvervsdrivende, der efter driftsomkostninger og afskrivninger har en indkomst på kr 500 000, men enskattepligtig indkomst på 0 som følge af et rentefradrag på det nævnte beløb, vil personskattelovens struktur indebære, at han vil få beregnet tillægsskat med 12 % af 300 000 kr og 6 % tillægsskat af 370 000 kr.

Det har derfor som et led i skattereformen været nødvendigt at etablere et særligt skatteberegningssystem for selvstændige erhvervsdrivende, hvis hovedformål er at muliggøre, at disse fortsat ved deres indkomstopgørelse har fuldt fradrag for sådanne finansielle udgifter, der udspringer af deres erhvervsaktivitet.

Loven har imidlertid et videregående formål.

Ved personskatteloven sikres det, at beskatning af kapitalindkomst sker efter lempeligere regler end beskatning af anden indkomst. Det er derfor funet

naturligt, at investeringer i aktiv erhvervsvirksomhed også undergives en lempeligere beskatning for den del af overskuddet i erhvervsvirksomheden, der må anses for afkast af den investerede kapital. Dette mål opfyldes ved, at er sker en opdeling af overskuddet i kapitalafkast og andet overskud. Den del af overskuddet, der utgør kapitalafkast, beskattes som sådan hos den selvstændige erhvervsdrivende i personskattesystemet.

Virksomhedsskatteoven rummer derudover mulighed for, at den erhvervsdrivende kan lade den del af overskuddet, som ikke overføres til ham, indestå i virksomheden. Den del af overskuddet, som forbliver indestående i virksomheden, beskattes med 50 % som foreløbig virksomhedsskat, d v s den samme skattesats, som er gældende for selskaber.

Endelig er det ved virksomhedsskatteoven blevet muligt at udjævne virkningerne af svingende indkomster. Dette kan ske ved, at den selvstændige erhvervsdrivende i gode år med betydelig overskud lader en del af dette indestå i virksomheden til den forannævnte 50 % beskatning. Et sådant indestående på konto for opsparet overskud kan herefter i år med mindre indkomst overføres til personbeskatningen. Derved muliggøres, at den skattepligtige år for år er i stand til att unytte de proportionalsskattegrænser, som personskatteoven indeholder.

3.2. Betingelserne for at anvende virksomhedsskatteoven

Driver den skattepligtige selvstændig erhvervsvirksomhed, afgør han selv, om han ønsker at anvende lovens regler. Ønsker han ikke dette, opgøres erhvervsvirksomhedens resultat efter personskatteovens regler. Valget udøves for hvert år.

Det er en betingelse, at der udarbejdes et selvstændigt regnskab for virksomheden, der opfylder de alindelige regler i bogføringen, samt at er i denne sker en adskillelse mellem virksomhedsøkonomien og den personlige økonomi.

Driver den skattepligtige flere virksomheder, eller er hans ægtefælle også selvstændig erhvervsdrivende, er det en betingelse, at alle virksomheder indgår i virksomhedsskatteordningen, paragraf 2.

3.3. Indtræden i virksomhedsskatteordningen

Ønskes virksomhedsskatteordningen anvendt, skal den skattepligtige etablere og oplyse størrelsen af den såkaldte indskudskonto, der er en opgørelse over de aktiver, der overføres til virksomhedsskatteordningen med fradrag af den gæld, som indgår i ordningen. Kontoen reguleres ultimo hvert indkomstår for evt yderligere indskud i ordningen eller hævnninger fra denne over indskudskontoen, paragraf 3.

Formålet med kontoen er att registrere, hvilke nettoværdier, som den skattepligtige uden beskatning skal have mulighed for senere at overføre til sig

selv. Overfører han større værdier til sig selv, end de årlige overskud, samt indskudskontoens saldo betinger, er det seelt et udtryk for, at han har lånt i virksomheden. Han skal derfor i et sådant tilfælde efter lovens paragraf 11 undergives rentekorrektion, jvf herom nedenfor.

3.4. Hvilke aktiver og passiver skal indgå i virksomhedsskatteordningen?

Udgangspunktet er, at samtlige erhvervsmæssige aktiver og passiver skal indgå i ordningen.

Medens der for aktivernes vedkommende gælder særlige regler for kontantbeløb, visse værdipapirer samt ejendomme og driftsmidler, der både benyttes erhvervsmæssigt og privat, gælder der for passivside den regel, at kan det konstateres, at indskudskontoens saldo er positivt, har den skattepligtige også mulighed for til virksomhedsskatteordningen at overføre sådanne passiver, der ikke kan anses for erhvervsmæssige. Så længe indskudskontoen er positiv eller dog 0, udøver ligningsmyndighederne ingen kontrol med, om passiverne er erhvervsmæssige eller private. Er indskudskontoen derimod negativ, følger det af lovens paragraf 3, at indskudskontoen kan ansættes ligningsmæssigt til 0, hvilket vil betyde fuld rentefradrag fremover uden rentekorrektion. Forudsætningen herfor er dog, at ligningsmyndighederne ved deres prøvelse af indskudskontoen har konstateret, at alle erhvervsmæssige aktiver og passiver er overført til virksomhedsskatteordningen, samt at alle passiver må anses for erhvervsmæssige. Konstateres det under ligningsarbejdet, at nogle passiver må anses for privat gæld, og er indskudskontoen negativ, har den skattepligtige valget mellem at holde sådanne gældsposter udenfor virksomhedsskatteordningen eller at lade dem indgå i ordningen, men at få indskudskontoens saldo ansat til et negativt beløb, hvilket vil medføre rentekorrektion.

Endelig er der i lovens paragraf 3 fastsat regler om, til hvilke værdier, virksomhedens aktiver og passiver skal anses for indskudt.

3.5. Virksomhedens indkomstopgørelse

Virksomhedens skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler. Det betyder bl a, at virksomhedens renter og andre kapitaludgifter fuldt ud fragår i indkomstopgørelsen, jvf paragraf 6.

3.6. Virksomhedens kapitalafkast

Som nævnt ovenfor anses en del af virksomhedens overskud for at være afkast af den i virksomhedens investerede kapital.

Kapitalafkast kan kun beregnes, såfremt kapitalafkastgrundlaget udgør et positivt beløb. Kapitalafkastet kan heller ikke overstige det skattepligtige overskud, som opgøres i virksomheden for det pågældende indkomstår.

Kapitalafkastet beregnes som afkastgrundlaget gange afkastsatsen. Virksomhedens kapitalafkastgrundlag opgøres ved indkomstårets begyndelse som

differencen mellem virksomhedens aktiver med fradrag af gæld i henhold til særlige værdiansættelsesregler, hvorefter beløbet nedsættes med de beløb, som den skattepligtige, inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelsen, vælger at overføre til sin personindkomst som kapitalafkast og overført overskud vedrørende det forudgående indkomstår.

Når kapitalafkastgrundlaget er opgjort, ganges belet med den for indkomståret gældende afkastsats, der i henhold til paragraf 9 fastsættes som et simpelt gennemsnit af den af Københavns Fondsbs daglig udregnede effektive obligationsrente for de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Det herefter opgjorte kapitalafkast nedsættes efter paragraf 7 med indkomstårets pristalsregulering af den afskrivningsberettigede saldværdi for skibe og driftsmidler.

7. Beskatning af virksomhedens overskud

Den del af virksomhedens overskud, der ikke er beregnet som kapitalafkast, medregnes i den skattepligtiges personlige indkomst i det indkomstår, hvor overskuddet overføres til den skattepligtiges personlige økonomi, når overførslen sker inden fristen for indgivelse af selvangivelsen for det pågældende år er forløbet.

Den resterende del af overskuddet, dvs overskud efter overførsel til en eventuel medarbejdende ægtefælle, beregning af kapitalafkast og overførsel til personlig indkomst, beskattes foreløbig i indkomståret med en virksomhedsskat på 50 %. Overskuddet med fradrag af virksomhedsskatten indgår på virksomhedens konto for opspart overskud, paragraf 10.

Virksomhedsskatten opkræves som en del af den skattepligtiges personlige skatter.

Et eksempel på beskatningen af virksomhedens indkomst og beskatningen af de beløb, som overføres til den skattepligtige til beskatning i personskattesystemet, er vist i bilag 3.

3.8. Beskatning af de til virksomhedens ejer overførte beløb

Som det fremgår af det foregående, kan de hævninger, som den skattepligtige foretager i sin virksomhed, have vidt forskellig karakter. Hævningen kan have karakter af overførsel af overskud, der beskattes som personlig indkomst med 51 — 68 %. Hævningen kan også have karakter af hævning af kapitalafkast, der beskattes med 51 — 57 % i personskattesystemet. Hæver den skattepligtige af et evt positivt indestående på indskudskontoen vil en sådan hævning ikke udløse nogen personbeskatning. Af den grund er det i paragraf 5 bestemt, at overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige anses for foretaget i en bestemt prioritetsorden, der tilsigter at hindre misbrug. Hævningerne foretages således, at først anses driftsomkostninger, der er afholdt for virksomheden af dennes ejer, for overført. Dernæst

overføres beløb, der i primobalancen for det pågældende år har været afsat til senere hning og derfor er beskattet i tidligere år. Dernæst overføres kapitalafkast og årets overskud i øvrigt. Er der hævet yderligere, anses beløbet for hævet på en evt positiv saldo på konto for opsparet overskud. Sidst anses beløbet for hævet på indskudskontoen.

3.9. Hævning på konto for opsparet overskud

I prioriteringsrækkefølgen er konto for opsparet overskud placeret mellem årets overskud og indestående på indskudskontoen. Konstateres det derfor, at en del af årets hævnings skal betragtes som en hævning på konto for opsparet overskud, bestemmes det i paragraf 10, at det på kontoen hævdede beløb med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat medregnes i den skattepligtiges personlige indkomst for det pågældende indkomstår. Ved skatteberegningen for det pågældende år fradrages den til hævning på konto for opsparet overskud svarende virksomhedsskat i den skattepligtiges slutskat. Foreligger der herefter overskydende virksomhedsskat, fremføres denne til fradrag i den beregnede slutskat for de nærmest efterfølgende 5 indkomstår.

Teknikken i denne fremgangsmåde er således, at såfremt tillægget til den personlige indkomst af det hævdede beløb og virksomhedsskatten heraf påvirker, at skatteberegningen foretages på et niveau over 50 %, f.eks. 68 %, udløses der i princippet tillægsskat på op til 18 % point af det beløb, der er hævet samt virksomhedsskatten heraf.

3.10. Rentekorrektion

Som nævnt kan indskudskontoen blive negativ, hvilket kan skyldes, at virksomhedens ejer ved virksomhedsskatteordningens start har valgt at overføre private gældsposter til ordningen, som sammenlagt med de erhvervsmæssige passiver har oversteget værdien af de aktiver, der overføres til virksomheden. At indskudskontoen bliver negativ kan også skyldes, at de faktiske hævnings i virksomheden overstiger overskuddet, indestående på konto for opsparet overskud samt indskudskontoen.

Er indskudskontoen negativ ved indkomstårets udgang, bestemmes det i lovens paragraf 11, at virksomhedens indkomst for det pågældende indkomstår forhøjes med et beløb, der svarer til den negative saldo ganget med den for det pågældende indkomstår gældende kapitalafkastprocent.

Udover at forhøje virksomhedens indkomst med det pågældende beløb, bestemmes det ligeledes, at beløbet anses for overført fra virksomheden til den skattepligtige som personlig indkomst. Samtidig med at den personlige indkomst for det pågældende indkomstår med tilsvarende beløb. Virkningen af rentekorrektionen er således, at virksomheden berøves fordelene ved den fulde rentefradragsret af virksomhedens rentebærende passiver samtidigt med, at

den skattepligtiges fradragsværdi for det pågældende beløb reduceres til et fradrag i kapitalindkomsten.

Rentekorrektionsbeløbet kan dog for det første højst udgøre et beløb svarende til virksomhedens nettorenteudgifter med tillæg af skattepligtig kursgevinst og fradrag af fradragsberettigede kurstab. For det andet kan rentekorrektionsbeløbet højst udgøre kapitalafkastsatsen ganget med det negative kapitalafkastgrundlag ved udgangen af indkomståret.

At det ved virksomhedsskatteordningens start tillades, at en skattepligtig, så længe indskudskontoen er positiv, kan medtage privat gæld i virksomhedsskatteordningen, samt at han mod at tåle rentekorrektion kan overføre privat gæld til virksomheden, selv om indskudskontoen derved bliver negativ, skyldes således, at han i det første tilfælde formindsker sin mulighed for at få beregnet kapitalafkast, hvis resultat medfører udligning af forskellen. Det er derfor betragtningen bag virksomhedsskatteordningen, at den er selvkontrollerende, hvilket dog i en række situationer, der ikke nærmere skal omtales, er en vel optimistisk betragtning.

3.11. Underskud i virksomheden

Har virksomheden underskud i et indkomstår, bestemmes det i paragraf 13, at underskuddet primært skal modregnes i konto for opsøret overskud efter den tidligere omtalte teknik.

Kan underskuddet ikke modregnes i konto for opsøret overskud, skal underskuddet fradrages i evt positiv kapitalindkomst for det pågældende år enten hos virksomhedens ejer eller hos dennes ægtefælle.

Et herefter resterende underskud skal fradrages i skatteyderens personlige indkomst for det pågældende år og om nødvendigt yderligere i ægtefællens personlige indkomst. Efter disse modregninger fremføres et resterende underskud til fradrag i virksomhedsoverskuddet i de nærmest følgende år.

Underskuddets skattemæssige værdi ved overførsel til personskattesystemet vil således variere.

3.12. Flere virksomheder

Driver den skattepligtige flere virksomheder, eller er hans ægtefælle tillige erhvervsdrivende, skal de som ovenfor omtalt anvende virksomhedsskatteordningen for alle virksomheder. Det antages at kunne give anledning til opnåelse af en række utilsigtede fordele, såfremt der overføres aktiver eller passiver mellem virksomhederne. For at imøgegå sådanne fordele, er det i paragraf 14 indsat en værnsregel mod evt misbrug.

For det første bestemmes det, at den i henhold til paragraf 5 gældende prioriteringsregel for overførsel fra virksomhed til den skattepligtige gælder for virksomhederne under eet. For det andet kan summen af de enkelte virksomheders kapitalafkast ikke overstige det kapitalafkast, der kan beregnes for

virksomhederne under eet. For det tredje finder underskudsreglerne alene anvendelse i det omfang, et underskud ikke kan rummes i årets overskud eller i personlig indkomst ved hævning af et opsparat overskud for de øvrige virksomheder.

3.13. Udtræden og ophør af virksomhedsskatteordningen

Ønsker den skattepligtige ikke mere at anvende virksomhedsskatteordningen, eller kan den ikke anvendes, f.eks. fordi han har solgt erhvervsvirksomheden, medfører dette, at han for det år, hvor ordningen ikke anvendes, opgør sin indkomst i verensstemmelse med personskattelovens almindelige regler.

En sådan efterbeskatning skal også finde sted, såfremt den skattepligtiges skattepligt til Danmark ophører.

Den skattepligtige kan dog undgå efterbeskatning af konto for opsparat overskud, såfremt han køber ny virksomhed. Herom findes nærmere regler i paragraf 15.

Der findes endvidere i loven særlige regler for afståelse af en af flere virksomheder, omdannelse af virksomheden til aktie- eller anpartselskab, samt særlige dødsboskatte regler.

4. Beskatning af kursgevinster

I en lang årrække var Danmark et udpræget højrentesamfund. Et fastholdt moderat nominelt renteniveau medførte, at kursgevinster og kurstab udgjorde betydelige beløb. Den skatteretlige behandling af disse gevinster og tab har mange år voldt betydelige vanskeligheder efter den dagældende lovgivning, det som hovedregel kun beskattede i nærings- og spekulationstilfælde, ligesom den politiske debat som hensigtsmæssigheden heraf har været betydelig.

I lovekendtgørelse nr 519 af 8 august 1986 indeholdes de nugældende regler for danskatemæssige behandling af gevinst og tab på fordringer af gæld.

Lovens regler omfatter i princippet alle pengefordringer og vedrører tab og gevinst på såvel kreditor- som debitorsiden.

Udøver et selskab eller en person næringsvirksomhed med køb og salg af fordringer eller finansieringsvirksomhed, er enhver gevinst og ethvert tab skattepligtig resp. fradragsberettiget. For personer, men ikke for selskaber, er der adgang til at dokumentere, at en fordring er erhvervet uden tilknytning til virksomheden.

Gevinst og tab på fordringer i fremmed valuta skal ligesledes passere den skattepligtige indkomst for alle selskaber og for personer, hvis fordringen eller gælden har tilknytning til erhvervmæssig virksomhed. Er dette ikke tilfældet, er et tab ikke fradragsberettiget, medens en gevinst er skattepligtig, såfremt fordringen ikke opfylder mindsterentekravet, jvf. nedenfor.

Herudover gælder at kurstab ikke er fradragsberettiget, medens en kursge-

vinst er skattefri, såfremt fordringen opfylder mindsterentekravet, d v s at fordringen på udstedelsestidspunktet har en nominel rente, der svarer til 7/8 af gennemsnittet for visse bsnoterede obligationer for det forudgående halvår, for hvilket mindsterenten er gældende. Er dette tilfældet, er obligationen ”blåstemplet” for altid. Dette gælder som hovedregel også for alle obligationer og fordringer, der er udstedt før lovforslagets fremsættelse, selv om den pågældende fordring erhverves på et senere tidspunkt. Spekulationsbeskatningen vedrørende de af loven omfattede fordringer ophæves, men først fra 1 januar 1988.

Lidt afvigende regler gælder for bevinst og tab på debitorsiden.

Sigtet med denne beskatning for ikke finansielle investorer er således at begrænse kursgevinsterne størrelse, men at fastholde skattefriheden for disse gevinster. ERhverves derimod fordringer med en lavere rente på udstedelsestidspunktet end minsterenten, bliver kursgevinsten større men till gengæld skattepligtig. Tabet bliver dog af denne grund ikke fradragsberettiget. Relt er formålet således at gennemtvinge, at fordringer udstedes med en markedstilpasset nominel rente.

5. Beskatning af fonde, foreninger og realkreditinstitutter.

Disse organisationsformer har hidtil været enten helt skattefrie eller kun beskattet af en mindre del av deres indtægter. Ved lov nr 145 af 19 marts 1986 om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter, er der nu indft en aktieselskabliggende beskatning. Beskatningen omfatter næsten alle fonde, samtlige realkreditinstitutter, medens loven alene omfatter visse foreninger, nemlig arbejdsgiver- og fagforeninger, andre faglige sammenslutninger, hvis kapital er bestemt til anvendelse til understøttelse af medlemmer under faglig konflikt samt foreninger, hvis midler hidrører fra de ovennævnte foreninger.

I Danmark er mange store erhversvirksomheder fondsejede. Det er derfor af stor praktisk betydning at fremhæve, at udbytte fra disse selskaber til de kontrollerende fonde er skattefrit, såfremt fonden ejer 26 % af selskabets aktiekapital. Der er i loven givet nærmere regler for skattefrihed for uddelinger og hensættelser til opfyldelse af fondes formål, ligesom der kanforetages visse konsolieringshensættelser.

6. Bekæmpelse af skatteflugt

Det blev ved skattereformen aftalt, at der skulle gennemføres regler, der hindrede skatteflugt og iøvrigt tilsigtede beskatning af sådanne indtægter, som ar optjent, medens den skattepligtige var skattepligtig i Danmark. Disse regler er gennemført i foråret 1987 og omfatter en lang række herpå sigtende foranstaltninger. De vigtigste elementer i denne lovgivning, der af pladsmæssige grunde ikke skal omtales, omfatter navnlig stramning af reglerne for afbrydelse at skattepligt till Danmark, beskatning af urealiseret aktie-

avance, såfremt skattepligten afbrydes eller hjemstedet flyttes til udlandet, beskattning af renter, der kan henføres til tiden før afbrydelsen af skattepligten, efterbeskatning af investeringsfondshenlæggelser samt efterbeskatning af visse varelagerreserver.

7. Afsluttende bemærkninger

I en kortfattet artikel er det naturligvis kun muligt at tegne en skitse af den omfattende danske skattereform.

Et af de politiske mål, som forligspartierne satte sig i forbindelse med drøftelse omkring skattereformen, var at forenkle den danske skattelovgivning. Dette mål må siges at være opgivet undervejs. Skattereformen er af de fleste kommentatorer blevet betegnet som en yderligere komplikation af en i forvejen uoverskuelig skattelovgivning. Omvendt skal de mange vanskeligheder, der tegner sig ved gennemførelsen af det nye skatteberegningssystem, ikke overvurderes. Skatteberegningen for personer gennemføres under anvendelse af en meget avanceret EDB-teknologi, som statsskattedirektoratet råder over — og fortsat udvikler. For virksomhedsskattelovgivningens vedkommende vil vanskelighederne vævnlige medle sig i de første år, hvor mange tvivlsspørgsmål utvivlsomt vil dukke op. Omvendt kan de fremhæves, at et særligt skatteberegningssystem for selvstændige erhvervsdrivende utvivlsomt er en skattepolitisk nydannelse, der realiserer eller i hvert fald tilsigter at realisere mange af de skattepolitiske krav, som de erhvervsdrivendes organisationer har stillet til det politiske system. Det må anses for overordentligt betydningsfuldt, at man nu er i stand til at gennemføre stramninger eller lempelser i personskatte systemet uden automatisk at påvirke beskatningssystemet for de selvstændige erhvervsdrivende, der lader deres skat beregne efter virksomhedsskatteloven.

	Ægtefælle 1	Ægtefælle 2
<i>Bilag 1.</i>		kr
(P) 1) Læn	200 775	120 155
(P) 2) Pensionsbidrag	+ 20 000	0
(K) 3) Renteindtægt	12 140	0
4) Overskud af virksomhed efter virksomhedsskatteloven	85 000 kr	0
(K) 4a) Beregnet kapitalafkast	10 000 kr 10 000	0
(P) 4b) Overført resterende overskud . .	75 000 kr 75 000	0
(K) 5) Overskud af skibsanpart	5 000	0
(K) 6) Overskud af ejerbolig	13 000	0
(K) 7) Renteudgifter	+ 75 000	+ 20 000
(F) 8) Lønmodtagerfradrag:		
Befordring hjem/arbejdsplads	+ 9 000	+ 5 000
Kontingent til fagforening og A-kasse	+ 5 000	+ 5 000

Andre lønmodtagerudgifter:	æ 1		
Værktøjsudgifter	4 000 kr		
Udearbejde	1 500 kr		
I alt	5 500 kr		
Bundfradrag	÷ 3 000 kr		
Fradragsberettiget	2 500 kr	÷ 2 500	0
(F) 9) 3 pct 's-fradrag	÷ 3 200	÷ 3 200	÷ 3 200
10) Skattepligtig indkomst (11 + 12 ÷ 13)	201 215	86 955	
11) Personlig indkomst (1 ÷ 2 + 4b)	255 775	120 155	
12) Nettokapitalindkomst (3 + 4a + 5 + 6 + 7)	÷ 34 860	÷ 20 000	
13) Fradrag i skattepligtig indkomst (8 + 9)	÷ 19 700	÷ 13 200	

(P) = Personlig indkomst (eller fradrag i personlig indkomst)

(K) = Kapitalindkomst

(F) = Fradrag i skattepligtig indkomst

(indkomstopgørelsen er foretaget i Bilag 1

(Ægtefællerne får beskattet hele kapitalindkomsten som kapitalindkomst og er således ikke omfattet af overgangsreglerne for indkomståret 1987).

Indkomstopgørelsen:

Personlig indkomst	255 775	120 155
Kapitalindkomst (netto)	÷ 34 860	÷ 20 000
Fradrag i skattepligtig indkomst	÷ 19 700	÷ 13 200

Skattepligtig indkomst

201 215	86 955
---------	--------

Skatteberegningen:

1. Almindelig indkomstskat § 6

Stat: 22% af skattepl indk	201 215	44 267,30	86 955	19 130,10
Kommune: 29,0% af skattepl indk	201 215	58 352,35	86 955	25 216,95

2. 12 pct 's-skat § 7

12 pct 's-skat af personlig indkomst ud over 200 000 kr

Æ 1: 255 775 ÷ 200 000	55 775	6 693,00	0	0,00
Æ 2: 120 155 ÷ 200 000			0	0,00

3. 6 pct. 's-skat § 8

6 pct.'s-skat af personlig indkomst med tillæg af positiv nettokapitalindkomst i det omfang summen overstiger 130 000 kr. (260 000 kr for ægtefællerne tilsammen).

Æ 1: 255 775 + 0 ÷ 130 000 ÷ 9 845"	6 955,80		0	0,00
Æ 2: 120 155 + 0 ÷ 130 000			0	0,00

265

4. Nedslag efter skrat skatte loft**)			
(22% + 12% + 6% + 28,3% ÷ 68%) = 0,3%			
.....	55 775	÷ 167,32	0 0,00
5. Samlet skat før personfradrag		116 101,12	44 347,05
6. Skatteværdi af personfradrag	÷ 12 110,0		÷ 12 110,00
7. Samlet skat efter personfradrag		103 991,12	32 237,05

Uudnyttet bundfradrag på 9 845 kr. (130 000 kr ÷ 120 155 kr) er overført fra Æ til Æ 1.

<i>Indkomstopgørelse</i>		<i>beskattes som</i>
Overskud af virksomhed	400 000	
Overførsel til medhj. ægtefælle.	100 000	Personlig indkomst hos ægtefælle.
Overskud efter overførsel til medhj. ægtefælle.	300 000	
beregnet kapitalafkast	100 000	
— indeksreg. driftsmidler	50 000	50 000
Restoverskud		250 000
Hævet, excl. virksomhedsskat	150 000	Personlig indk.
Opsparet overskud	100 000	Virksomhedsskat, 50 %.

Konto for opsparet overskud

Opsparet i virksomheden	100 000
— virksomhedsskat 50 %	50 000
Saldo på konot for opsparet overskud	50 000

DEN HÄR TIDNINGEN ÄR TS-KONTROLLERAD

Annonsera i
TS-kontrollerade tidningar så du vet
vad du får för pengarna.

Tidningsstatistik AB Tel. 08-820230